

KALEV KESKÜLA

Meddig még

Meddig még
ez a méltatlan élet
és az indoeurópai versformák
kritikátlan utánzása?
Meddig még
hogy az erdei nép homályos vágyát
és sötét melankóliáját
az érzelmet rímmel nemesítők
gyerekes játékszabályai
korlátozzák?
Nem értik szegény indoeurópaiak
azt a belső megrendülést
azt a külső vodkabűzt
amitől megnyílik a mi költészetünk
A reggel rányitja szemét
a fényben kízóan
lüktető túlvilági létre
vihár rázza meg a földet
a csomóra kötött folyók
egyesre törik medrüket
és felkelnek hogy a tengerbe zubogjanak

Pap Kinga Marjatta fordításai

■ **Kalev Kesküla** (1959–2010) észt költő. Kortársaihoz hasonlóan vonzódott a hagyományostól eltérő formákhoz, a szabad vers jellegű állapot- és gondolati költészetéhez. Az ironia és az önironia átjárta költészetét. Kulturális újságíróként az észt társadalom változásainak érzékeny krónikása volt.